

ת"פ 13544/08/22 - מדינת ישראל - תביעות עכו נגד עמי אמסלם (עציר) - ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 13544-08-22 מדינת ישראל נ' אמסלם(עציר)

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל - תביעות עכו

המאשימה

נגד

עמי אמסלם (עציר) - ע"י עו"ד אביטן
מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע ביום 30.10.22, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ביום 2.11.22 נשמעו הטיעונים לעונש מטעם הצדדים ועתה מוטל עליי לגזור את דינו של הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. ביום 28.7.22 בשעה 14:17, או בסמוך לכך, איים הנאשם על המתלוננת שהינה בת זוגו לשעבר/גרושתו של הנאשם, ולהם ילדים משותפים, באמצעות הודעות בכתב והודעות קוליות באמצעות אפליקציית וואטסאפ.

בהודעות האמורות איים על המתלוננת כמפורט להלן:

"אני יזיין לך את כל המשפחה אחד אחד בתור יחתיכת מפגרת, ימפגרת אל **תעשי הרבה רעש למה באמת יחתכו לך את הפנים** ישרמוטה". "ישרמוטה זה את ישרמוטה שמזדיינת עם ערבים וגם עם יהודים הבנת מה זה דו מיני? אני לא דו מיני יחתיכת שרמוטה על הפנים שלך יחתיכת זבל, ינערת ליווי, **אני ארצח את מי שיתקרב לפה**", "אני לא סתם פניתי אליך אנשים כבר שתי בנות שמכירות אותך ואותי ושהיו חברים משותפים מה את מדברת עלי דברים כאלה? מישהו יכול לזיין אותי תגידי? מישהו יכול לזיין אותי? בוא עזוב כלאס שיח' חאלד, מישהו יכול לזיין אותי היום? את יודעת מי אני היום? שום דבר אפס אבל **אני מאוד מסוכן אבל אני מאוד מסוכן, מישהו יכנס לעכו הפעם כמו אביאל ומה**

שהיה לא יצא מעכו, לא יצא לא יצא מעכו הנה תלכי למשטרה אני מוציא לו את הלב וכן עכשיו פנית לאמא שלי שלחה לי הודעה יפחדנית. תפסיקי לדבר עלי אני כבר 10 שנים אני גם לא רוצה לראות אותך ולא מעוניין לדבר עליך, מה את מדברת עלי?"

"אלף כל אני שם על אבא שלך זין, מה זה זין אבל בתוך הפה ששש סתם את הפה אני שם על אבא שלך זין בגובה שלך הבנת? הינה ועוד הפעם אני מדבר על אבא שלך אני מת שתזייני אותי אני מת שתזייני אותי יבת שרמוטה ואל תדברי עלי יחתיכת זונה שרמוטה יאפס תפי רק ללכלך עליך יזבל, רק קללות מגיע לך רק קללות **אני יפרסם את המספר שלך באתרי פורנו** ישרמוטה שיתקשרו אליך יחתיכת אפס יזונה ינערת ליווי אני ירוק לך על הפנים יבת יבת זונה עלאק לא הזדיינתי עם ערבים".

במעשיו אלה איים הנאשם על המתלוננת במטרה להפחידה או להקניטה.

תיאור ההליכים בתיק

3. כתב האישום המקורי שהוגש בתיק זה, תוקן בהסכמה ביום 30.10.22 ולאחר מכן הודה הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והורשע.

ההגנה פרשה כבר באותו דיון את ההיבטים הרלבנטיים לטיעונים לעונש לשיטתה, לרבות טענתה לאכיפה בררנית בשים לב להודעות ששלחה המתלוננת לנאשם ולשון (בגין נחקרה היא תחת אזהרה).

ביום 2.11.22 ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום על דרך של הוספת עתירה למאסר בפועל שנשמטה מכתב האישום המקורי.

לאחר שמיעת עמדת ההגנה, שהותירה את הסוגיה לשיקול דעת, נעתרתי לבקשה וכתב האישום תוקן גם לעניין זה.

מטעם שני הצדדים הוגשו ראיות לעונש.

גם בשלב דיוני זה התעוררה מחלוקת בין הצדדים והפרוטוקול מדבר בעד עצמו.

בסופו של יום מטעם המאשימה הוגש גיליון הרשעות קודמות וכן כתב אישום והכרעת דין בתיק מקביל המתנהל כנגד הנאשם (להלן - התיק המקביל), פסיקה, וטיעונים לעונש בכתב.

מטעם ההגנה הוגשו חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם בתיק המקביל; כל הודעות המתלוננות; תדפיס ההודעות שהוחלפו בין הצדדים הכוללות גם את ההודעות המפורטות בכתב האישום; חקירת המתלוננת תחת אזהרה; מסמכים רפואיים הנוגעים לבנו הקטין של הנאשם מנישואיו השניים; מסמכים רפואיים של הנאשם בעצמו; אישור המוסד לביטוח לאומי לעניין תשלום קצבאות.

כמו כן העידה ההגנה את אשתו הנוכחית של הנאשם לעניין העונש.

לאחר הגשת הראיות לעונש נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה הפנתה לכתב האישום וללשון האיומים בה הודה הנאשם ולכך שהאיומים הושמעו אגב אמירות קשות ומשפילות. המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו הן זכותו של כל אדם לתחושת ביטחון, שלמות הגוף, חיים ללא פחד ומורא ולזכותו של כל אדם לחירות נפשית ולשלווה נפשו.

לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה המאשימה למספר פסקי דין (סעיפים 6-12 לטיעוני המאשימה בכתב) מעיקרם עולה כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ומספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים.

המאשימה מבקשת לקבוע כי בנסיבות מקרה זה קיימות נסיבות המחמירות את בצוע העבירה וזאת בשים לב לחזרתיות האיומים והביטויים הקשים אשר לעמדת המאשימה מעידים על הכוונה הממשית העומדת מאחורי האיומים, כמו גם על תחושותיו של הנאשם כלפי המתלוננת (סעיף 13 לטיעונים בכתב).

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה בין 7 חודשים ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

עוד עמדה המאשימה על עברו הפלילי של הנאשם הכולל עבירה אחת של תקיפה סתם של בת זוג וביקשה לזקוף לחובתו את הנתון כי לא ביקש להפנות לשירות המבחן בהליך העיקרי ככזה המגביר את הסבירות להישנות עבירות דומות בעתיד ולהגברת מסוכנותו (סעיף 17 לטיעוני המאשימה בכתב). יוער כי המאשימה לא תמכה טענותיה לעניין נפקות אי פניה לקבלת תסקיר שירות המבחן ככזו הפועלת לחובת הנאשם בפסיקה או בהוראות חיקוק או הנחיות אחרות.

משכך עתרה המאשימה להטלת מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס.

בטיעוניה בעל פה התייחסה המאשימה לטענות ההגנה:

§ באשר לאכיפה בררנית והפנתה לחקירת המתלוננת תחת אזהרה (נ/3). לעמדת המאשימה המתלוננת הסבירה בהודעתה את כוונותיה וכי אין מדובר באיומים. עוד נטען כי הביטוי "אני יזיין לך את התחת" לא עולה כדי עבירת איומים. עוד טענה המאשימה כי הדברים שנאמרו על ידי המתלוננת אינם מובהקים, כהגדרתה, דוגמת האיומים שהשמיע הנאשם. המאשימה טענה כי יש להבחין בין הגידופים ההדדיים ובין איומים;

§ לעניין חוות הדעת הפסיכיאטרית נטען כי עולה מורכבות אך לא כזו המצדיקה הקלה וכי עברו הפלילי של הנאשם מעלה כי הוא מסוכל לאלימות כפי שעולה גם מהרישום הפלילי.

טיעוני ההגנה לעונש

ההגנה הביעה צערה על אופן התנהלות המאשימה בתיק זה כלפי הנאשם והצביעה הן על פגמים שנפלו לרבות:

§ הגשת כתב האישום המקורי כשהוא כולל נתונים לא רלבנטיים ואינו חושף את הנתון כי הדברים נעשו במסגרת

התכתבות עם המתלוננת שגם מצידה נרשמו/נשמעו ביטויים קשים; הטיעון השגוי לעניין היקף עברו הפלילי של הנאשם במסגרת מעצר עד תום ההליכים;

§ השמטת הנתון מכתב האישום המקורי כי בכוונתה לעתור למאסר בפועל;

§ מתחם הענישה לו עתרה המאשימה במסגרת טיעוניה החורג מהכללים החלים על המאשימה.

לעניין מתחם הענישה - ההגנה הטעימה כי המאשימה חרגה מהנחיות ראש יחידת התביעות הנחיה מס' 01.01.01 מיום 6.6.22 (נ/12) המתייחסות בין היתר למתחמי הענישה בעבירות איומים ובכך חרגה מהכללים החלים עליה. ההגנה עמדה על כך שאותן הנחיות מפצלות את המתחם העונשי, שאליו מונחת המאשימה לעתור, לשניים: בנסיבות "קלות" מתחם שנע בין מאסר על תנאי עד מאסר קצר בפועל שירוצה בעבודות שירות; בנסיבות "מחמירות" מתחם שנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות עד מאסר של 18 חודשים.

לעמדת ההגנה לא מתקיימות במקרה זה אף אחת מהנסיבות המחמירות המודגמות בהנחיות וזאת בשים לב לכך שמדובר בעבירת איומים אחת, שנעשתה באמצעות הטלפון, ללא הגעה פיזית או התנהגות אחרת בצידה. משכך, לעמדת ההגנה, המאשימה לא הייתה רשאית לעתור למתחם ענישה כפי שעתרה ומשך ממילא לא עלה בידי המאשימה להציג פסיקה התומכת במתחם המבוקש על ידה בנסיבות דומות לאלה ביחס לעבירת איומים ראשונה ויחידה.

ההגנה ביקשה לאבחן את הפסיקה שצוינה על ידי המאשימה וציינה כי חלק מהפסיקה היא לפני תיקון 113 וכי הנסיבות המוצגות בחלק אחר מהפסיקה כלל אינן דומות לנסיבות תיק זה.

ההגנה טענה כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר על תנאי עד מאסר בפועל של 8 חודשים שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות והפנתה לפסיקה מנחה התומכת במתחם המוצע על ידה.

לענין אכיפה בררנית - ההגנה הלינה על כך שהמאשימה לא עמדה בחובתה להציג את התמונה המלאה בעניינו של הנאשם ואת האמירות של המתלוננת כלפי הנאשם ועל כן הגישה היא מטעמה את כל ההודעות שהוחלפו בין הצדדים. לעמדת ההגנה חלק מאמירות המתלוננת הינן שוות ערך לאמירות הנאשם וכי בעניין זה נקטה המאשימה משום אכיפה בררנית על בסיס מגדר וכי גם הפרשנות שניתנת על ידי המתלוננת, לעניין כוונתה לפנות למשטרה וכו' הינה מאולצת ומעידה כי לא הייתה כוונה תמימה מאחורי הדברים. לעמדת ההגנה חלק מהביטויים בהם השתמשה המתלוננת הינם דומים או זהים לאלה שעשה בהם שימוש הנאשם ובהקשר זה מתקיימת בעניין זה אכיפה בררנית על בסיס מגדר אשר צריכה לבוא לידי ביטוי בנושא העונש.

לענין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עוד הפנתה ההגנה למסמכים הרפואיים, למצבו הרפואי של הנאשם והניצול שעשתה המתלוננת בדיעותיה אודות מצב זה, למצבו הרפואי של בנו, למצבה הכלכלי של המשפחה בין היתר נוכח מעצרו של הנאשם מאז תחילת ההליכים.

ההגנה מודה כי התנהגותו של הנאשם הייתה פסולה ולכן הנאשם אף הודה באיומים ובטעות שעשה אך עותרת לראות את מכלול התמונה בין היתר בשים לב לכך שהנאשם עצור מאחורי סורג וברח מתחילת ההליך.

ההגנה ציינה שלנאשם הרשעה אחת בגין עבירה משנת 2016 של תקיפה סתם בגינה נדון ל- 9 ימי מאסר באופן שאינו מהווה עבר מכביד.

לעמדתה במקרה בו הנאשם היה משוחרר היה מקום לפסיקת עונש מותנה צופה פני עתיד אבל במקרה זה נוכח מעצרו של הנאשם מבקשת ההגנה להסתפק בימי מעצרו.

דיון והכרעה

7. כבר נפסק פעמים רבות כי העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם מאז תיקון 113 לחוק העונשין הוא עיקרון ההלימה, הדורש קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, נסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם אל מול רכיבי הענישה וחומרתם. בית המשפט נדרש לקבוע מתחם ענישה הולם לעבירה שבוצעה תוך שקילת הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע אותה עבירה, מידת הפגיעה ומכלול נסיבות העניין.

במקרה זה הערך החברתי המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם הינו ביטחונה וכבודה של בת הזוג לשעבר וזכותה לשלוות חיים ולחירות נפשית. הדברים ברורים מאליהם ואינם צריכים כל ביאור או הסבר. אלימות מילולית הינה אלימות לכל דבר ועניין.

יחד עם זאת יש להבחין במקרה זה בין לשון של קללות וגידופים - **שגם אם אינה נסבלת עדיין אין בה כדי לעלות כדי עבירת איומים כמשמעה בדין** - ובין רכיבים המהווים איומים פר אקסלנס.

בעניין זה אציין כי המאשימה בתחילת ההליך אכן כללה בכתב האישום רכיבים נרחבים יותר מההודעות שנשלחו על ידי הנאשם למתלוננת אשר לא כללו איומים, ולא הוברר מדוע היה צורך בכך. לאחר שהמאשימה עמדה על הדברים היא פעלה לתקן את כתב האישום וחלק ניכר מאותן הודעות אכן נמחק בכתב האישום.

על אף תיקון זה, הרי שעיון בכתב האישום מעלה כי עדין נותרו חלקים נרחבים מהעובדות המפורטות בכתב האישום ככאלה שאינם עולים כדי עבירת איומים, ובחינת ההודעות באופן רציף - **דהיינו הודעות המתלוננת ברצף להודעות הנאשם** - מעלות כי מדובר בשיח מבזה, משפיל ולא ראוי משני צדי המתנס ושימוש בקללות וכינויי גנאי שונים כאשר אותם ביטויים או ביטויים דומים להם נרשמים או מושמעים על ידי המתלוננת בעצמה.

אציין עוד כי בהקשר זה נחקרה המתלוננת תחת אזהרה ולעמדת המאשימה כאמור סיפקה הסברים לעניין הביטויים שננקטו על ידה. אפשר ואין זו המסגרת הדיונית להידרש להסברים שנתנה המתלוננת או אופן הצגתם על ידי המאשימה בטיעוניה ואולם הדברים ככלל מעוררים אי נוחות. לא הוברר מדוע שימוש באותו ביטוי ממש וההסבר שניתן לו, מתקבל על דעת המאשימה כאשר מדובר במתלוננת ומנגד מהווה חלק ממסכת **חמורה** של איומים כאשר מדובר בנאשם.

בעניין זה מצאתי טעם בטענות ההגנה לפיהן יש לראות את סגנון השיח בין הצדדים כמכלול ולא לנתק את הדברים מההקשר הכולל כאשר אותם ביטויים חוזרים ונשנים בין שני הצדדים באופן הדדי ומתמשך.

ושבו יובהר: אין באמור כדי לגרוע מאותם רכיבים ברורים וחד משמעיים המהווים **איום** דוגמת: **"יחתכו לך את**

הפנים..."אני מאוד מסוכן, מישהו יכנס לעכו הפעם כמו אביאל ומה שהיה - לא יצא מעכו..."אני מוציא לו את הלב"... "אני יפרסם את המספר שלך באתרי פורנו".

ברי כי ביטויים אלה כבר בעצמם מקימים את יסודות עבירת האיומים המיוחסת לנאשם ובה הודה.

8. לעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

לאחר שמיעת טענות הצדדים לא מצאתי בסיס לעמדת המאשימה לעניין הנסיבות החמורות לשיטתה המתקיימות בתיק זה המצדיקות קביעת מתחם ענישה ברף הגבוה יותר.

עיון בהנחיות ראש יחידת התביעה לעניין מתחם הענישה בעבירות איומים מעלה כי לא עלה בידי המאשימה לבסס איזו מבין הדוגמאות לנסיבות חמורות המתקיימות במקרה זה מבין הדוגמאות שצוינו בגוף ההנחיות.

ראשית יצוין כי עצם הנתון כי מדובר בבני זוג אינו מצוין כנסיבה לחומרה בהנחיות שהוצגו לעיוני בניגוד לגורמים אחרים שצוינו במפורש. שנית גם נסיבות ביצוע העבירה עצמה כפי שפורטו על ידי ההגנה אינן מגלמות חומרה מוגברת והפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה אינה תומכת גם היא במסקנה זו.

האיומים נעשו באמצעות הטלפון במסגרת של הודעות הדדיות וניבולי פה הדדיים, ללא כל היבט של התנהגות ממנו ניתן להסיק נסיבה חמורה המצדיקה מתחם גבוה מהמתחם המקובל לעבירת איומים.

לא מצאתי כי עלה בידי המאשימה לבסס טענתה בהנחיות יחידת התביעות, הפסיקה או הדין החל כי עצם הנתון שהנאשם לא ביקש להפנותו לקבלת תסקיר שירות המבחן, אמור לפעול לחובתו.

עוד יוער כי לא מצאתי בסיס משפטי לקביעות המאשימה ביחס לרגשות הנאשם כלפי המתלוננת כפי שצוינו בטיעונים לעונש מטעמה ביחס למידת "**שנאתו וזעמו**" ודומה כי היה מקום לנקוט בביטויים מתונים יותר בפרט נוכח ההערה בדבר אופן הצגת הדברים ביחס להודעות המתלוננת שנשלחו לנאשם.

9. בשים לב לאמור לעיל, לנסיבות מקרה זה בראי הפסיקה הקיימת בעניין זה ולפסיקה שהוצגה בפניי על ידי ב"כ שני הצדדים ביחס למקרים דומים, כפי שפורטה בטיעוני המאשימה בכתב ובטיעוני הסניגור לפרוטוקול הדיון, **אני קובעת כי מתחם הענישה בנסיבותיו של תיק זה נע בטווח שבין מאסר מותנה עד 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ורכיב ענישה בהיבט כספי.**

10. **לעניין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -** בהקשר זה יש לתת את הדעת כשיקול לחומרה על עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת בתקיפה סתם של בת זוג משנת 2016;

כשיקולים לקולא יש להביא בחשבון הודאתו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך שחסכה זמן שיפוטי ואת העדת המתלוננת; את מצבו הנפשי של הנאשם כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו בהליך המקביל ממנה עולה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות, קשיי הסתגלות, הפרעה אובססיבית קומפולסיבית, ורמת אינטליגנציה נמוכה אך בתחום הנורמה; את מצבו הרפואי של בנו הקטין אשר נתמך במסמכים ובעדות אשתו הנוכחית; את מצבו הכלכלי

כעולה מהמסמכים שהוצגו. מפאת צנעת הפרט בעניין זה של הנאשם ושל הקטין אפנה למסמכים הרפואיים והאחרים שהוגשו לתיק בעניין זה.

לעניין הטענה לעניין אכיפה בררנית -

לאחר בחינת טענות הצדדים לעניין זה, והגם שמצאתי קושי מסוים בנימוקי המאשימה באשר להסברים שלכאורה ניתנו על ידי המתלוננת בהודעתה תחת אזהרה, **והפרשנות השונה שניתנה לאותם ביטויים ממש מצד המתלוננת** לעומת הפרשנות שניתנה להם ביחס לנאשם, הרי שבחינת מכלול הנסיבות אינו עולה כדי החרג המצדיק קביעה בדבר אכיפה בררנית כמשמעה בדיון.

אניח כי המאשימה תקח את הדברים לתשומת לבה להבא בכל הנוגע להצגת מכלול התמונה בהיבטים הנדרשים וצמצום היריעה ככל שהדבר אינו נדרש להיבטים המשפטיים.

עם זאת יובהר כי בשים לב לתוצאה אליה הגעתי לעניין העונש לא מצאתי כי יש בהיבט זה כדי להשפיע בנסיבות תיק זה על התוצאה.

בשים לב למכלול הנסיבות, לקולא ולחומרה, ובהתחשב בכך שמדובר בעבירת איומים ראשונה, מצאתי כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, דהיינו מספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה של איומים.

בשים לב למצבה הכלכלי הקשה של המשפחה לא מצאתי להטיל רכיב כספי במקרה זה אלא להטיל חיוב צופן פני עתיד.

סוף דבר

11. לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות המקרה בראי כל השיקולים שפורטו לעיל, לקולא ולחומרה, ובשים לב למתחם הענישה שנקבע לעיל אני מטילה על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים:

(א). מאסר בפועל לתקופה של 4.5 חודשים החל מיום מעצרו שהוא 28/7/22.

(ב). מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת איומים לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977, ויורשע בגינה כדיון.

(ג). חתימה על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

הסניגור:

הסברתי לנאשם מהותה ומשמעותה של ההתחייבות שבגזר הדין.

הנאשם:

אני מבין ומתחייב.

התחייבות הנאשם להימנע מביצוע עבירה על פי האמור בגזר הדין ניתנה בפניי בעל פה ונרשמה לפרוטוקול בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה) התש"ף - 2019.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.